

Fra: Øyvind Smievoll Fonn [s-fonn@online.no]

Sendt: 2. januar 2007 13:36

Til: Postmottak KD

Emne: Høringsuttalelse fra Heimly Kr. Gr.skole

Heimly Kristne Friskole

7690 Mosvik

Mosvik 2.1.06

Kunnskapsdepartementet

Høringsuttalelse vedr. forslag til endringer i friskoleloven

Heimly Kristne Grunnskole vil med dette kommentere forslaget til endringer i friskoleloven. Det er flere endringer vi ser på som uheldige bl.a. den skjønsmessige vurderingen som departementet skal foreta, og den store vekten som skal legges på vertskommunenes innstillinger. Den bestemmelsen vi særlig er opptatt av ikke må komme med i loven, er punktet om en minimumsgrense på 20 elever. Dette vil ramme en rekke av friskolene i Norge og utlandet. En konsekvens av en slik lovbestemmelse vil måtte føre til at stat og kommune vurderer å legge ned de rundt 200 offentlige grunnskolene i Norge som også har mindre enn 20 elever. For også ved disse skolene må læringsfellesskapet og det sosiale fellesskapet være mangelfullt sett med departementets øyne.

Vi mener Departementets begrunnelse for lovforslaget er både svakt og urimelig:

1. Læringsmiljø og sosialkompetanse. Den sosiale kompetansen blant elever ved små skoler trenger ikke være lavere enn hos elever ved større skoler. Ved små skoler må elevene i større grad lære seg å omgås elever som er annerledes mht alder, interesser, væremåte. I små skolesamfunn har ofte elevene stor grad av innvirkning på egen læring og organisering av skolehverdagen.
2. Økonomisk bæreevne, usikkerhet for elevene. Dette er en del av hverdagen for svært mange elever i Norge. Vil skolen pga prioriteringer i kommunen kunne bestå i fremtiden? Også elever/foreldre ved private skoler må kunne tåle å leve med en viss usikkerhet. Offentlige myndigheter trenger ikke blande seg inn i skolens økonomiske bæreevne så lenge skolen oppfyller de krav som er satt til opplæring av elevene.
3. Administrative kostnader for staten. En rik nasjon med et velutbygd demokrati som Norge må kunne se seg råd til administrere et fåtalls friskoler. Hvor mye ellers bruker ikke staten på små grupper i samfunnet og deres interesser. Vi er overrasket over en slik argumentasjon fra statens side. Dersom ikke staten har råd til å administrere friskoler, vil det medføre en begrensning av demokratiet.
4. Henvisning til den svenske friskoleloven. De demografiske forhold i Sverige er annerledes enn i Norge. Norge har i langt større grad enn Sverige en stor andel av befolkningen som bor i distrikter og tynt grissgrendte strøk. Dette gjør at det er et større behov for små friskoler her til lands enn i Sverige.

Dersom regelen om 20 elever blir innført, vil Heimly Kristne Grunnskole i Mosvik kommune (870 innbyggere) etter noen år miste sin godkjenning. Det betyr at dersom våre elever fortsatt skal kunne gå på en privat skole på religiøst grunnlag, vil våre elever måtte pendle til skole 3 kommuner lenger sør eller lengre nord. Det ville bety at familier måtte flytte. Dette medfører store omkostninger for både elever og foreldre.

For andre skoler som måtte ligge og vippe på 20-tallet, vil bestemmelsen stadig føre til en usikkerhet hos elevene – vil skolen beholde sin godkjenning i fremtiden?

I høringsnotatet skriver departementet at ”Regjeringen ønsker fortsatt at elever og foreldre skal kunne velge skoler som er etablert på et religiøst grunnlag.” Dersom denne valgfriheten skal kunne eksistere, må foreldre i små lokalsamfunn ha de samme muligheter og retter til å starte og drive friskoler som foreldre i byer og på store tettsteder. Foreldreretten må gjelde alle foreldregrupper.

Med hilsen

Øyvind Fonn
rektor

Per Ola Hovd
styreformann